

foc i lloc

'Carpe diem': Andorra al descobert

*Els joves són conscients
que podem fer quelcom bo*

DELFI **ROCA**

Es lògic que les noves generacions facin el que fan. Les seves perspectives són limitades per un futur incert. L'únic missatge que reben és el de la por, generat pels polítics. Ens veuen con un col·lectiu allunyat, que no parla amb ells, que només es dedica a barallar-se. Tot i així, els joves són conscients que si els polítics deixéssim de discutir faríem quelcom de bo. Les demandes que ens fan són clares: que baixem als carrers i a les escoles, a escoltar-los, que ens deixem de romanços i comencem a treballar plegats. De fer-ho, podríem crear una nova Andorra on tothom fos igual, sense discriminacions. On l'ecologia estigués present a cada decisió. Un país amb igualtat d'oportunitats per a la població local, sense privilegis ni favoritismes per a ningú. Acolridor dels desemparats, acomplint, sense recança, la Declaració Universal dels Drets Humans. Que frontera endins visqués una societat diversa, com ho és ara, però gaudint a cor què vols la seva interculturalitat, tan enriquidora. Amant dels animals. On tothom trobés el seu lloc i el seu rol, perquè aquí no sobriaria ningú. Una societat, l'andorrana, cohesionada, sabent-se forta malgrat la petitesa,

perquè sense deure res a ningú, ni sent creditora de ningú, retrobaria la seva llegendària fortalesa. Com que aquells que naveguen sense rumb són incapaços de percebre els vents a favor cal que ens dotem d'un objectiu clar. Un objectiu comú, no imposat per una majoria minoritària. A fi de començar a crear el nostre futur, que és la millor manera de predir-lo. Perquè quedar-se immòbil, per la por a equivocar-se, és garantia de morir prostrat. En aquest projecte comú, els polítics també podem contribuir. La nostra formació, SDP, ha posat sobre la taula bastir una plataforma transversal de progrés. Som conscients que la tasca no serà fàcil. Que trobarem resistències, perquè som persones. Però seguim parlant clar, comptant amb tothom, i fem del diàleg la nostra eina principal. Hem d'escoltar i hem de parlar. Ja som al carrer. Escrivim als mitjans, Tenim molt per compartir. I encara més per proposar. Nosaltres fa temps que vam abandonar el camí de viure aprofitant el dia (*carpe diem*), gaudint dels plaers de la vida i deixant de costat el futur, que és incert. Per nosaltres demà serà un dia en un món en pau, que hauré creat avui, plegats.